

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

X kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.6.2025

Druk nr 1166

Warszawa, 9 kwietnia 2025 r.

Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 32. posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2025 r. uchwały:

- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy
o Państwowym Ratownictwie Medycznym
oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 kwietnia 2025 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 20 marca 2025 r. ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 6, w art. 16a w ust. 12 w pkt 3 wyraz „wykorzystania” zastępuje się wyrazami „optymalnego wykorzystania”;
- 2) w art. 1 w pkt 6, w art. 16f w ust. 7 w pkt 5 wyrazy „systemowych regulacji” zastępuje się wyrazem „dokumentów”;
- 3) w art. 1 w pkt 7:
 - a) w lit. g w poleceniu nowelizacyjnym wyraz „otrzymuje” zastępuje się wyrazami „i 7 otrzymują”,
 - b) skreśla się oznaczenie lit. h oraz polecenie nowelizacyjne;
- 4) w art. 1 w pkt 37, art. 45a otrzymuje brzmienie:

„Art. 45a. Maksymalny czas na przyjęcie pacjenta od zespołu ratownictwa medycznego w szpitalach, o których mowa w art. 44 ust. 1 i art. 45, wynosi nie więcej niż 15 minut, licząc od czasu przybycia zespołu ratownictwa medycznego do szpitala, zarejestrowanego w SWD PRM.”;
- 5) w art. 4, w ust. 2 oraz w art. 24 w ust. 2 skreśla się wyrazy „wykonującym zawód medyczny,”;
- 6) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814, 854 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 129) w art. 4 w ust. 1 w pkt 8 wyrazy „w art. 41” zastępuje się wyrazami „w art. 40 ust. 1”.”;

- 7) w art. 24 w ust. 2 użyte dwukrotnie wyrazy „do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy”.

MARSZAŁEK SENATU

Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA

U Z A S A D N I E N I E

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 20 marca 2025 r. ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw, określonej dalej jako „ustawa” – wprowadził do jej tekstu 7 poprawek.

1. Artykuł 1 pkt 6 ustawy dodaje w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym:

- 1) przepisy art. 16a–16e, które odnoszą się do problematyki szkolenia w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy na potrzeby szkolenia policjantów, funkcjonariuszy, strażaków i pracowników służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych (określanego dalej jako „szkolenie KPP MSWiA”) oraz egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem szkolenia KPP MSWiA;
- 2) przepisy art. 16f–16j, które odnoszą się do problematyki szkolenia żołnierzy i pracowników resortu obrony narodowej w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy (określanego dalej jako „szkolenie KPP MON”) oraz egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem szkolenia KPP MON.

Unormowania dotyczące szkolenia KPP MSWiA oraz unormowania dotyczące szkolenia KPP MON mają – co do zasady – charakter zbieżny pod względem systematyki, zakresu i treści. Tymczasem stosownie do dodawanego art. 16a ust. 12 pkt 3 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym szkolenia KPP MSWiA podlegają ocenie jakości na podstawie kryterium „**wykorzystania** przez podmiot szkolący **kadry i bazy dydaktycznej**”, podczas gdy w świetle dodawanego art. 16f ust. 9 pkt 3 tej ustawy ocena jakości szkoleń KPP MON jest dokonywana w oparciu o kryterium „**optymalnego wykorzystania** przez jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, **kadry i bazy dydaktycznej**”.

Mając na uwadze potrzebę zapewnienia spójności dodawanych regulacji, Senat uchwalił poprawkę **nr 1**.

2. Przepis art. 16f ust. 7 pkt 5 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 6 ustawy) stanowi, że koordynator szkolenia KPP

MON „współpracuje z kierownikiem komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia w zakresie opracowywania i opiniowania **projektów aktów prawnych**, instrukcji, wytycznych i **innych systemowych regulacji** związanych z organizacją i prowadzeniem szkoleń KPP MON oraz przeprowadzaniem egzaminów z zakresu wiedzy i umiejętności objętych programem tych szkoleń w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1”.

Mając na względzie, że pojęcie „systemowych regulacji” nie może być odnoszone do postanowień zawartych w dokumentach niebędących aktami prawnymi, Senat uchwalił poprawkę **nr 2**.

3. Stosownie do § 94 ust. 3 „Zasad techniki prawodawczej” jeżeli zmiana ustawy polega na nadaniu nowego brzmienia kolejno po sobie następującym artykułom albo jednostkom redakcyjnym niższego stopnia, zmiany tych artykułów albo jednostek ujmuje się odpowiednio w jeden punkt, literę, tiret albo podwójne tiret. Nowelizacja kolejno po sobie następujących przepisów art. 17 ust. 6a i 7 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym powinna zostać zatem dokonana w art. 1 pkt 7 **lit. g (nie zaś w lit. g i h)** ustawy.

Uwzględniając powołaną dyrektywę techniki prawodawczej, Senat uchwalił poprawkę **nr 3**.

4. W ocenie Senatu **art. 45a ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym** (w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 37 ustawy) jest **niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej** (określanej dalej jako „Konstytucja”) przez to, że:

- 1) **zawarte w nim upoważnienie ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania rozporządzenia nie zawiera wytycznych dotyczących treści aktu;**
- 2) **upoważnia ministra właściwego do spraw zdrowia do uregulowania w akcie wykonawczym materii, co do której w tekście ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (w brzmieniu nadanym przez ustawę) nie ma żadnych bezpośrednich uregulowań ani wskazówek.**

Artykuł 92 ust. 1 Konstytucji stanowi, co następuje: „Rozporządzenia są wydawane przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego

w ustawie i w celu jej wykonania. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu.”. Tak więc „wobec kategoryczności obecnego sformułowania konstytucyjnego za niewątpliwe należy uznać, że wszelkie upoważnienie ustawy, w odniesieniu do którego nie da się wskazać żadnych treści ustawowych, które pełniłyby rolę „wytycznych dotyczących treści aktu”, jest sprzeczne z konstytucją. Brak owych wytycznych stanowi warunek wystarczający dla uznania niekonstytucyjności upoważnienia, nawet jeżeli pozostałe wymagania, o których mówi art. 92 konstytucji zostaną spełnione.”¹. Tymczasem nie podlega wątpliwości, że przepis w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, maksymalny czas na przyjęcie pacjenta od zespołu ratownictwa medycznego w szpitalach, o których mowa w art. 44 ust. 1 i art. 45.” wskazuje jedynie organ właściwy do wydania rozporządzenia oraz zakres spraw przekazanych do uregulowania, pomijając wytyczne dotyczące treści aktu, a inne przepisy ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (w brzmieniu nadanym przez ustawę) nie zawierają unormowań, które mogłyby pełnić rolę takich wytycznych.

Niezależnie od powyższego zarzutu, należy zauważyć, że celem rozporządzenia jest wykonanie ustawy, a nie samodzielne regulowanie kwestii pominiętych przez ustawodawcę², a zatem upoważnienie do wydania aktu wykonawczego nie może „prowadzić do nadania regulacji ustawowej charakteru blankietowego, tzn. do pozostawienia organowi upoważnionemu możliwości samodzielnego uregulowania całego kompleksu zagadnień, co do których w tekście ustawy nie ma żadnych bezpośrednich uregulowań ani wskazówek”³. Tymczasem upoważnienie zawarte w art. 45a ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 37 ustawy) ma charakter blankietowy, gdyż przepisy ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (w brzmieniu nadanym przez ustawę) nie zawierają żadnych przepisów merytorycznych dotyczących czasu na przyjęcie pacjenta od zespołu ratownictwa medycznego w szpitalu.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Senat – w drodze poprawki **nr 4** – opowiedział się za ustanowieniem w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym regulacji, zgodnie z którą maksymalny czas na przyjęcie pacjenta od zespołu ratownictwa medycznego w szpitalu

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 października 1999 r. (K 12/99).

² Zob. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 listopada 1999 r. (K 28/98).

³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 stycznia 2007 r. (U 5/06).

wynosi nie więcej niż 15 minut, licząc od czasu przybycia zespołu ratownictwa medycznego do szpitala, zarejestrowanego w Systemie Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

5. Podczas senackiego postępowania legislacyjnego przedmiot szczególnego zainteresowania strony społecznej stanowił art. 4 ustawy. Przepis ten dodaje ust. 2 w art. 99 ustawy o działalności leczniczej w celu ustanowienia regulacji, w myśl której pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w zespołach ratownictwa medycznego, przysługuje:

- 1) dodatek w wysokości co najmniej 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej;
- 2) dodatek w wysokości co najmniej 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy.

W toku senackich prac nad ustawą strona społeczna podnosiła, że ustawa nie powinna być postrzegana jedynie przez pryzmat korzyści, jakie przyniesie osobom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionych w systemie Państwowe Ratownictwo Medyczne, gdyż sprawne i bezpieczne działanie (a nawet działanie w ogóle) tego systemu wymaga także pracy pilotów HEMS oraz innych osób niewykonywujących zawodu medycznego.

Podzielając argumentację zaprezentowaną przez stronę społeczną, Senat uchwalił poprawkę **nr 5**.

6. Przepisy art. 2 pkt 1 oraz art. 7 pkt 2 ustawy zmierzają do zapewnienia odpowiednio w art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych oraz w art. 33 ust. 1 pkt 5 ustawy o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych prawidłowego odesłania do **art. 40 ust. 1** ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym – w obowiązującym stanie prawnym nowelizowane przepisy nieprecyzyjnie stanowią o „akcji medycznej, o której mowa w **art. 41**” tej ustawy. Zakresem powołanego doprecyzowania należy jednak objąć również art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, zgodnie z którym wykonywanie zawodu pielęgniarki polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, w szczególności na „stwierdzaniu zgonu, do którego doszło podczas akcji

medycznej, o której mowa w **art. 41** ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym”.

Mając na uwadze potrzebę zachowania spójności obowiązującego ustawodawstwa, Senat uchwalił poprawkę **nr 6**.

7. Artykuł 4 ustawy dodaje ust. 2 w art. 99 ustawy o działalności leczniczej w celu ustanowienia regulacji, w myśl której pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w zespołach ratownictwa medycznego, przysługuje:

- 1) dodatek w wysokości co najmniej 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej,
- 2) dodatek w wysokości co najmniej 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy

– przy czym stosownie do art. 24 ustawy dodawany przepis stosuje się do wynagrodzeń należnych od dnia 1 lipca 2023 r. (ust. 1), a „podmioty lecznicze, które za okres od dnia 1 lipca 2023 r. **do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy** wypłacały pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w jednostkach systemu, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, dodatki do wynagrodzenia odpowiadające dodatkom do wynagrodzenia, o których mowa w art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, zaliczają kwotę dodatków do wynagrodzenia wypłaconych za okres od dnia 1 lipca 2023 r. **do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy** na poczet dodatków, które będą wypłacone za ten okres zgodnie z art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4” (ust. 2).

Należy zwrócić uwagę, że **od dnia wejścia w życie ustawy** podmioty lecznicze będą obowiązane do wypłaty dodatków za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej, a także za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy – w wysokościach nie niższych niż określone w dodawanym art. 99 ust. 2 ustawy o działalności leczniczej, a wypłata „tożsamy” dodatków przez niektóre podmioty lecznicze na podstawie wewnętrzzakładowych przepisów prawa pracy obowiązujących w tych podmiotach będzie miała miejsce **do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy**. Artykuł 24 ust. 2

ustawy powinien zatem stanowić, że „podmioty lecznicze, które za okres od dnia 1 lipca 2023 r. **do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy** wypłacały pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w jednostkach systemu, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, dodatki do wynagrodzenia odpowiadające dodatkom do wynagrodzenia, o których mowa w art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, zaliczają kwotę dodatków do wynagrodzenia wypłaconych za okres od dnia 1 lipca 2023 r. **do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy** na poczet dodatków, które będą wypłacone za ten okres zgodnie z art. 99 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4”.

Uwzględniając powołaną argumentację, Senat uchwalił poprawkę **nr 7**.